

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1546. usque ad annum 1549

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118529

§. 14. Patrum Bononiensium Deputatorum responsio ad Tridentinorum
Epistolam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66608)

Sæcul. XVI.
A.C 1548. *est, plausus inquam æternus. Patere igitur, Pater sancte, quæ tua est consuetudo, & sustine, quæ tui animi est placiditas, quod paucis his egerimus tecum, apud quem alii forsitan peritius, nullus profecto amantius, quam nos, & observantius, atque prudenter, aut commode ipse existimaris: licet nec ex humanitate tua, tantum nobis licentiæ arrogaverimus, ut differamus, quid tantum Pontificem deceat, cui fuerit satis, quid abs Te speremus, indicare.*

§. XIV.

*Patrum Bononiensium Deputatorum
responsio ad Tridentinorum
Epistolam.*

Pall.c.15. n 5 **H**æc Patrum Tridentinorum Responsio a Pontifice mittebatur ad Cardinales, quos Commissarios vocabant, isti que eandem Bononiensibus Deputatis tradiderunt, qui mox Tridentinis hanc in sententiam rescripserunt. *Gratum nobis fuit, quod Hispani & iudicium, & iudicem agnoscant, nolintque sibi litigantis partes imponi. Est tamen necessarium, quo veritas magis elucescat, quod nonnulla a respondentibus dicta refellamus, nam quod dicitur, priusquam translatio decreta esset, res ipsa Pontifici fuisset significanda; id videtur supervacuum, cum peculiaris extet*
Bulla

Bulla cum facultate Concilii transferendi, quæ etiam tum recitata fuit. Imperatorem autem fuisse neglectum dici non potest, cum idem honor Cæsareæ Majestati, atque ipsi Pontifici sit delatus, negotio moram, aut deliberationem non admittente, eo quod Concilium necessario aut dissolvendum, aut transferendum fuisset, tum propter morbum contagiosum, qui per civitatem, & loca circumjecta late serpebat, tum propter discessum multorum Patrum, qui vel abierant, vel abituri erant, item propter attestationes Medicorum juratorum, præsertim Fracastorii, cui stipendium de publico præbetur, ac denique propter metum, qui impendebat, ne vicinarum Civitatum commercium interdiceretur, quæ omnia habentur in actis publicis Pontificis mandato Romam perlatis. Equidem Legati statim post lectum translationis decretum Patres hortati sunt, ut Bononiam peterent: etiam posteaquam pervenissent Bononiam, sollicitaverunt eos per literas, ut eodem venire vellent, neque causa est, cur dicant, legatos sibi ideo non fuisse sequendos, quod longe diversa ab ipsis mente essent, Concilium videlicet non esse transferendum, nam quamdiu in Concilio erant omnium suffragia, potuissent magna animi libertate a se invicem dissentire: ubi vero in Decretum pars major consensit, tunc his, qui numero pauciores, in aliorum sententiam necessario concedendum fuisset; alioquin

Sæcul. XVI.
A.C. 1548.

Sæcul. XVI
A.C.1548

alioqui nihil unquam definitum iret. De
reditu ad Tridentinam urbem facta promissio
est, sed qualis ea sit, ex decreto satis constat:
immo vero si illi Tridenti permansissent, bona spe freti, cæteri eo rediissent:
quid impediēbat tamen, quo minus responderint literis Legatorum Bononiam versus
illos sollicitantium? ubi autem suspicionem pestilentie obtendi asserunt, verisimile est,
hanc iis vocem casu excidisse: alioqui cum neque causam ullam idoneam proferre possint
contra translationem, neque juxta Sanctitatis suæ decretum Romam miserint, in
censuras necessario incurrunt, neque respicienda illa distinctio, utrum causa Dei sit,
an illorum? nam quantum ad illos attinet, nemo iis assert injuriam: quatenus autem
Christum spectat, cum de facto instituat quæstio, est quidem necessarium elucidare prius
illud, quod in facto non est perspicuum, sed controversum: idcirco cum Cæsari visum sit,
quod ita de legatis loquantur, ac si id muneris prætendant, quod non habent,
neque Patres, qui Bononiæ sunt, Concilii nomine dignentur, sed Conventum privatum
vocent, aliaque multa opprobria contra translationem accumulent, consentaneum fuit
rationi, ut ejus causæ cognitionem sibi sumeret Pontifex, non (prout objicitur) ad
fomentandas lites, sed magis ad sopiendas: Utrum vero offensiones ex migratione Bononiam,
an ex mansione Tridenti, exortæ sint;

sint, inde facile posset dijudicari, quod illo-
rum Tridenti permansio in caussa sit, cur
eo non redeatur. Ceterum ubi Pontificem
rogant, ut Concilium interruptum velit re-
stituere, id si accipiant de Congregationi-
bus vulgo usitatis, hæc sene nunquam inter-
missæ fuerunt: sin vero de publicatione de-
cretorum intelligant, etiam hæc in eorum
gratiam duntaxat dilata fuit, jamque tot fi-
dei, & reformationis capita Bononiæ dis-
cussa, & disceptata sunt, ut satis ampliæ
Sessioni conficiendæ possint sufficere: quocir-
ca rogamus Sanctitatem suam, ut ad sen-
tentiam ferendam velit procedere, maxime
quod constet, nullum omnino Concilium,
extra Schismatis tempus, ita diu, ac præ-
sens fuisse continuatum: Episcopi autem ab
Ecclesiis passim desiderantur, quibus, ut resti-
tuantur, æquissimum est.

Sæc. XVI.
A.C. 1548.

§. XV.

*Ardinghellus Papæ Nuntius e Ger-
mania Romam profectus.*

Hæc epistola exeunte Mense Aprili ad *Pallav. l. 10.*
Tridentinos missa prius coram Pon-*c. 16. n. 1.*
tifice in Patrum Senatu per Materanum
Archiepiscopum fuit prælecta, interea
vero Bononienses Deputati ulterius con-
ferre jussi sunt cum Cardinalibus, qui-
bus id negotii erat demandatum. Hi
autem admodum lente hæc in caussa

Hist. Eccles. Tom. XXXIX. Ll Ro-